

Nr 84

Av herr **Werbros** m.fl., om undantag från allmän varuskatt för proteser.

(Lika lydande med motion nr 63 i Första kamaren)

Enligt gällande bestämmelser är läkemedel, som försäljes enligt recept eller till sjukhus, undantagna från allmän varuskatt. Skattebefrielsen är grundad på sociala skäl.

Däremot är proteser (konstgjorda lemmar, tänder och ögon m.m.) underkastade skatteplikt. Många skäl talar för att i varuskattehänseende jämställa proteser med läkemedel. Det är ur social synpunkt angeläget, att hjälpmedel av detta slag inte onödigtvis fördyras. Ortopediska hjälpmedel bekostas visserligen numera av statsmedel och den enskilde drabbas därför inte av kostnadsfördyringen genom skatten. Tillräckligt många fall återstår dock, där den enskilde själv har att stå för kostnaden för proteser, för att ett slopande av skattskyldigheten skall anses befogat. Icke minst gäller detta de dyrbara och ur folkhälsosynpunkt betydelsefulla tandproteserna.

Genom att undantaga proteser från skatteplikt skulle man automatiskt undanröja den olikformighet i varubeskattningen på tandvårdsområdet som består däri, att dentaltekniska arbeten som utföres på fristående laboratorier belastas med varuskatt, medan samma arbeten utförda av hos tandläkarna anställda tekniker blir skattefria. Om en tandläkare sätter in en protes, tillverkad av en hos honom anställd tekniker, betraktas nämligen tandläkarens hela arbete, inklusive tillverkningen av protesen, som en personlig tjänst, vilken är skattefri. Denna olikformighet i beskattningen utgör naturligtvis ur konkurrenssynpunkt en belastning för laboratorierna och bidrar till att tandläkarna i många fall föredrar att anställa egna tekniker i stället för att anlita fristående dentallaboratorier. Förefintligheten av sådana laboratorier, som vart och ett betjänar flera tandläkare, innebär en specialisering, som under samma konkurrensbetingelser bör ge en mera rationell produktion till billigare pris. Varuskattebestämmelserna motverkar här en effektiv arbetsfördelning.

Med åberopande av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att punkten 8 i 10 § 1 mom. förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varu-

skatt fr.o.m. den 1 juli 1967 skall ha följande ändrade lydelse:

8. Läkemedel, som tillhandahålles enligt recept eller till sjukhus, eller införes till riket i anslutning till sådant tillhandahållande samt proteser.

Stockholm den 17 januari 1967

W. Werbro (fp)

M. Berglund (fp) Mac P. Hamrin (fp) Sven G. Andersson (fp)
